

Anarko-Krejlere

Der er Intet Anarkistisk ved Kapitalisme

Daibhidh

2010

”Fra enhver efter deres godtroenhed, til enhver efter deres grådighed.”

Kapitalister er altid ivrige efter at sætte blank emballage på trætte gamle produkter for at narre den købende befolkning. På denne måde håber de at genoplive efterspørgslen efter det, der faktisk er det samme produkt, som de tidligere har leveret til folk.

Dette er rationalet bag det, der kun kan kaldes ”anarko” *chic*; det vil sige tilrænselsen og overtagelsen af anarkistiske former uden anarkistisk substans, i et forsøg på at skabe illusionen om, at kapitalisme på én eller anden magisk måde handler om frihed, selvstændighed og anarki!

Følgende udtryk bruges generelt af disse laissez-faire kapitalister til at beskrive sig selv:

- ”anarko”-kapitalist
- libertarianer
- libertariansk/libertær kapitalist
- anark
- ”anarkist”

Mens vi (faktiske anarkister, altså dem, der er imod herskere) ikke kan gøre krav på at være i besiddelse af noget udtryk, har vi en forpligtelse til at påpege de markante uoverensstemmelser i den laissez-faire kapitalistiske brug af anarkistisk terminologi. De bruger udtrykket ”anarkist,” men på bekostning af deres troværdighed - hvorfor? Fordi deres selvdefinition ikke holder til selv de mest rudimentære spørgsmål.

”Anarko”-kapitalister er egentlig simpelthen kapitalister, der modsætter sig, at staten skærer i deres egne indtægter ved hjælp af regler og beskatning. Det er deres eneste beklagelse med staten. De ser bureaukraten som den forbryderiske boogeyman i deres liv, der udelukkende er motiveret til at vilke verden ind i bureaukrati – simpelthen ud af ondskab alene.

”Anarko”-kapitalister protesterer ikke mod privatejendom, klasseforskelle, social lagdeling, koncentreret rigdom og andre borgerlige udsmykninger i samfundet. Deres idé om utopia er en verden af uansvarlig, uhæmmet virksomhedsmagt, hvor bogstaveligt talt *alt* er til salg og kan forhandles.

Mennesker til Leje: Sælg Dig Selv for Sjov og Fortjeneste

Langt fra at være en retfærdiggørelse af humanistiske værdier, er den ”anarko”-kapitalistiske etik benægtelsen af dem over for vilkårlige, umenneskelige markeds kræfter. Den ”ideelle” sociale interaktion, i ”anarko” kapitalistiske termer, er prostitution.

Prostitution, altså at sælge dine tjenester for en forventet økonomisk gevinst, er den højeste definition af ”anarko”, kapitalistisk ”empowerment,” forbløffende nok. **Evnen til at sælge dig selv til hvem du vil, er den ”anarko” kapitalistiske idé om ”frihed”.**

Intet ville være fri for markeds kræfterne. Ikke familier, ikke børn, ikke miljøet, og selvfølgelig ikke dig! Alt ville bogstaveligt talt have en pris! Ren luft, rent vand, boliger, menneskelige organer – hver især ikke et

mål for sig selv, men en omsættelig vare: et produkt! **I en sådan dystopi ville alt, der ikke let kunne oversættes til produkt, blive kastet ud som meningsløst og uden værdi (målt kun i økonomiske termer, selvfølgelig).**

Således ville visuel kunst i stedet blive grafisk design; skriveri ville kun være til reklamering; poesi reduceret til sirupagtige lykønskningsskortmaksimer; og så videre – Humaniora som vi kender dem ville visne væk. Dette sker allerede i de videregående uddannelser, da humanistiske afdelinger får mindre og mindre akademisk finansiering.

For ”anarko”-kapitalisten er der ikke noget problem her. Hvis humaniora var ”noget værd”, økonomisk, ville universiteterne investere mere i dem. Hvorfor denne holdning?

Mere = Bedre??

Det skyldes, at for ”anarko”-kapitalisten er dét, der er ”godt,” udelukkende dét, der er profitabelt. Omvendt kaldes dét, der ikke er profitabelt, ”dårligt” (eller i bedste fald ”værdiløst”).

Du kan se, hvordan denne holdning har forgiftet vores eksisterende kultur i det omfang, den har. Hvordan forsvarer du en åben park langs så barske, utilitaristiske linjer, når en åben park for ”anarko”-kapitalisten er en parkeringsplads, der venter på at ske?

Denne kvantitative etik ødelægger deres ræsonnement. Hvis det, der er rentabelt, er godt, så SKAL en bog, der sælger en million eksemplarer, være god, ikke? Eller en frakke, der koster 2.000 dollars, *skal* være af høj kvalitet, efter deres egen definition. Men sådan er det ikke. En god bog kan købes af mange mennesker – men den kan også ignoreres i generationer! Det faktum, at mange mennesker køber det, gør det ikke i sig selv godt!

Desuden har det, der sælger mest, tendens til at være det, der appellerer til det største antal mennesker – det betyder, at det, der udfordrer eller truer mennesker mindst, typisk vil klare sig bedst, økonomisk. Det er på denne måde, at kulturen forsvinder i et kapitalistisk samfund, da kunst og litteratur optages i feel-good propagandistisk fluff.

At Sætte Profit Over Mennesker

Siden ”anarko”-kapitalister bruger markedet som deres eneste målestok for godt og ondt, er de i virkeligheden ude af stand til at foretage effektive moralske vurderinger! Dette trænger ind i al deres tænkning – de ærer velhavende iværksættere som eksempler på dyd, og baserer dette udelukkende på deres kvantitative etik. Hvis denne etik er sand, så må Bill Gates i USA være den mest dydige person i menneskets historie! General Motors må være den mest dydige af virksomheder! Dette er derfor klart usandt: *Merit (f.eks. godt og ondt) kan ikke fastslås kvantitativt økonomisk.*

”Anarko”-kapitalistisk ”frihed” er friheden til at have alt, hvad du har råd til! Således har dem med flest penge MEST frihed i et ”anarko”-kapitalistisk samfund – hvilket betyder, at dem med FÆRREST penge har MINDST frihed. Dette generer sande anarkister meget. Det generer ikke ”anarko”-kapitalisterne det mindste.

For anarkister skal frihed være tilgængelig for ALLE, ikke kun dem med kontanter til at have råd til det! Ellers er det meningsløst. Ægte anarkister ville *aldrig* sætte en pris på frihed! Det er denne forskel, der afslører den åbenlyst borgerlige, reaktionære kvalitet af ”anarko”-kapitalisme, i modsætning til det revolutionære, radikale synspunkt, der er nødvendigt for anarkistisk konsistens.

”Anarko”-kapitalisme: Borgerlig Bombast

”Anarko”-kapitalister taler om frihed som en negativ, i en (Ayn) Randisk definition af: ”*fraværet af fysisk vold*”. De ser kapitalismen som indbegrebet af denne etik, og staten som modsætningen til den (staten defineret som ”*institutionen med et voldsmonopol*”).

Dette er hjørnестenen i deres erklærede anarkisme. De siger: ”Vi er imod staten; anarkister er imod regering; ergo er vi anarkister.”

Men anarkister ser på det udsagn og spørger:

- Hvad med chefen på arbejdspladsen?
- Hvad med den velhavende indehaver af ejendom?
- Hvad med den kapitalistiske industrialist?
- Hvad med kirkens ældre?
- Hvad med dommeren?
- Hvad med en families patriark?

Har disse mennesker ikke meget reel autoritet over andres liv? Har hver af disse ikke på deres måde bragt skam, elendighed og fornedrelse til dem, der er under deres kontrol?

Anarki med Chefer?

”Anarko”-kapitalisten har *intet* problem med herskere under statsniveau, så længe de ikke griber ind i indtægt og ejendom! Så hvis din chef aflyttede dine opkald, ville ”anarko”-kapitalisten sige, ”hey, du kan altid få et nyt job” i stedet for at tage den anarkistiske holdning af ”hvovover X chef aflytte deres medarbejdere?!” Vi må arbejde for at ophøre tyranniet på arbejdspladsen!”

Faktisk, for ”anarko”-kapitalisten, er det at være i stand til at arbejde for hvem du vil (herunder at arbejde for klienter [”selvstændig” beskæftigelse], hvad de betragter som ”frihed.” Dette er ensbetydende med at vælge, *hvem* der skal være din chef! Sikken et valg, hva’?

Anarkister mener derimod ikke, at der skal VÆRE nogen chefer. Alle bærer deres retfærdige andel af den kollektive sociale byrde i hverdagen. Og selvom *alle* arbejder, er forskellen mellem dette og typisk kapitalistisk slid, at **i anarki ville du arbejde for dine egne behov**, snarere end for en andens profit! Således behøver du ikke at bruge 40+ timer om ugen på at fylde lommerne på den, der ejer den virksomhed, du arbejder for (eller servicerer dine kunders behov).

”Frihed” til at Sulte

Men ”anarko”-kapitalister vil ikke have nogen del af det; de klammer sig til vage begreber om ”selvstændighed” og ”frihed”, der simpelthen ikke overlever nærmere undersøgelse. Den eneste ”frihed”, der eksisterer i det kapitalistiske laissez-fairyland ”anarko”-kapitalister forsvarer, er friheden til at arbejde for en andens vinding eller sulte!

Ethvert rationelt væsen ved, at du er nødt til at arbejde for at overleve. Dette er en naturlov. Men i det kapitalistiske samfund BEHØVER nogle mennesker (ejere) ikke at arbejde! De lever af det overskud (det vil sige profit), som andre – deres arbejdere – har tjent! Så på magisk vis er nogle mennesker i det kapitalistiske samfund i stand til at trodse naturlovene – de profiterer uden at arbejde for det!

Men profit kommer fra ejendom; det vil sige aktiver, der giver mulighed for at generere overskud. Og for at dette kan ske, skal disse ejere eje kapital (jord, fabrikker osv.) Hvilket betyder, at enhver gammel Jens ikke kan komme på ”deres” ejendom og leve af det – ellers intet overskud...ingen profit...ingen kapitalisme! Med andre ord, ”valget” om at arbejde for en anden eller sulte er ikke et valg i det kapitalistiske samfund, fordi arbejderen ikke *kan* gå ud og leve på egen hånd; nogen *ej* selve jorden de går på.

Og dette fører os til den næste åbenlyse inkonsistens af ”anarko”-kapitalisme: statens absolutte nødvendighed i deres anliggender. Set bort fra al retorik har laissez-faire kapitalister BRUG for, at staten opretholder kontrakter og forsvarer ejendoms-”rettigheder”. Ellers er der intet, der forhindrer besættere i at komme og tilrane sig andres besiddelser.

Lakajer med Pistoler

Så disse selvsamme ”anarker” vil stole på retshåndhævende personale og paramilitære bøller for at beskytte deres ejendom. De vil bemærke, at disse sidste dages Pinkertons ikke ville være instrumenter for statens undertrykkelse, men snarere er ansatte i private ”forsvarsfirmaer”. Men jeg garanterer, at de knipler, de bruger på dig, vil føles på samme måde, uanset hvem deres chef er. Faktisk er der *færre* sikkerhedsforanstaltninger med paramilitære, fordi disse i modsætning til kommunale politistyrker er betalte medarbejdere hos de pågældende kapitalister! Så hvis deres chef vil have dem til at skyde strejkere, vil de gøre det, eller risikere at miste deres beskæftigelse! Og ved du hvad? Dette er præcis, hvad der skete i laissez-faire-kapitalismens guldalder, hvor Pinkerton Detective Agency servicerede industrialister over hele USA.

Endvidere vil ”anarko”-kapitalisterne *stadig* kræve et retssystem, og dermed love, for at opretholde ejendomsrettigheder og kontrakter! Disse private juridiske firmaer ville tilbyde den ”bedste” retfærdighed til de klienter, der betalte dem bedst! Sikken retfærdighed!

Laissez-faire kapitalister er ligeglade med, hvad der sker med folk; på trods af deres ophøjede erklæringer om selvstændighed og frihed, gør deres handlinger dem til løgnere. De siger, ”ingen TVINGER dig til at arbejde for en anden,” men hvis du ikke har din egen kapitalreserve (som de fleste af os), hvilket valg har du så? Du *skal* arbejde eller sulte!

Ejere Über Alles

Intet *humanistisk* ved denne ideologi! Faktisk har laissez-faire-kapitalismen meget mere at gøre med fascismen, anarkismens gamle fjende, end med demokratiet! Den mest simple udforskning af arbejdspladsen afslører

denne virkelighed: Hvem har det sidste ord på arbejdspladsen...den gennemsnitlige arbejdstager, eller ejeren? Ejeren, selvfølgelig. Det er derfor, de kaldes "chefen". Det er *deres* ejendom, siger laissez-faire-kapitalisterne, så de har autoriteten. Ren, top-down, fascistisk beslutningstagning i aktion.

Nu er det ganske vist, at arbejdspladser gør et stort show i at inkludere arbejdstagere i beslutnings processen, men du vil opdage, at denne involvering fokuserer på at ratificere og udføre beslutninger som ejere allerede *har taget*, i stedet for at ejerne søger råd og erfaring hos de personer, der rent faktisk UDFØRER ARBEJDET i virksomheden! I sidste ende, når det drejer sig om en given ejendom, har ejerne den endelige myndighed. Anarkister ser med rette dette som dybt autoritært; "anarko"-kapitalister hævder noget andet, og råder dig til at starte din egen virksomhed eller blive selvstændig (som om *disse* var effektive hjælpemidler)!

Anarkisme handler om at udfordre uretfærdig autoritet (og enhver autoritet skabt af tvang er uretfærdig); kapitalisme handler om at tjene penge på andres arbejde. De to har intet til fælles! **Denne verdens "anar-ker", "anarko"-kapitalister, laissez-faire kapitalister og libertarianere har ikke noget imod herskere, undtagen når herskere tager af deres profiler!** Dette gør dem slet ikke anarkistiske, men åbenlyst borgerlige i karakter, etik og temperament. "Anarko"-kapitalisme er et reaktionært doktrin med mere til fælles med postindustriel feudalisme og direkte fascisme end noget tæt på anarkistisk, af ovennævnte grunde.

Det Anarkistiske Bibliotek

Daibhidh
Anarko-Krejlere
Der er Intet Anarkistisk ved Kapitalisme
2010

theanarchistlibrary.org
oversat af Atticora

da.anarchistlibraries.net